



# MARTINOVINY

## ANNO DOMINI

### 20 + + + 17 / Roč. XXI. – 1

Farnost sv. Martina Řepy

Kostel sv. Rodiny



## PAMATUJ, ŽE PRACH JSI A V PRACH SE OBRÁTÍŠ

Situace čtyřicetidenního života na poušti odpovídá také stavu církve putující „pouští“ světa a dějin. Na této „poušti“ máme my věřící zajisté příležitost učinit s Bohem hlubokou zkušenost, která posílí ducha, utvrdí ve víře, nasytí naději, oživí lásku; zkušenost, která nám poskytne účast na vítězství Krista nad hříchem a smrtí skrze Oběť lásky na kříži.

Tato „poušť“ je však také negativním aspektem reality, která nás obklopuje: vyprahlost, chudoba slov života a hodnot, sekularismus a materialistická kultura, které uzamykají lidskou osobu do světského horizontu existence a odnímají jakýkoli odkaz na transcendentno. Je to prostředí, ve kterém je nebe nad námi temné, protože je pokryto mraky egoismu, nedorozumění a klamu.

Doba na poušti se i přesto může pro dnešní církev stát dobou milosti, poněvadž máme jistotu, že i z nejtvrďší skály může Bůh dát vytrysknout pramenité vodě, která utiší žízeň a občerství.

*Benedikt XVI.*

## JAK JSME DĚLALI MIKULÁŠE

*Už je zima, už je čas*

*Mikuláši mají sraz.*

*Jeden půjde rovnou k nám,  
bude bručet, však ho znám.*

*Číhnu se mu na boty,  
ahoj táto, jsi to ty?*

Letos, tedy už vlastně loni, jsme se rozhodli obnovit dřívější tradici a uspořádat Mikuláše pro děti tentokrát v kostele. Nevěděli jsme však, kolik lidí o to bude mít zájem. Na nástěnce však podpisy přibývaly a nakonec se sešlo cca 15 dětí. Mikuláš byl tedy slíben, ale bylo potřeba zajistit vlastního Mikuláše a také věci, které bude

rozdávat. Naštěstí v celé věci zařadoval nejspíše sám svatý Mikuláš.

S bližícím se pondělním večerem se situace začala komplikovat. V práci jsem musel zůstat v pondělí déle, protože jsem tam organizoval dalšího Mikuláše, a večer nás čekal ještě maratón po bytech, neboť se nám hlásilo spousta lidí, co na poslední chvíli sháněli Mikuláše. To nemůže dobře dopadnout, napadlo mne. Navíc nám vypadl anděl i čert.

Naštěstí přišla pomoc shůry. V pátek jsem sehnal sladkosti do dárečků, od P. Daniela jsem dostal opravdové uhlí a začalo se to všechno nějak dávat dohromady. Přišla neděle a bylo potřeba zabalit vše do balíčků, a protože toho bylo celkem dost, schoval

jsem to do kufru, který v celém příběhu hrál velkou roli. Večer jsem skočil pod rouškou tmy pro kostýmy – a s kufrem i berlou se dostavil na vrátnici Domova. Paní vrátná o ničem nevěděla a klíče k zákristii, kam jsem měl věci dát, mi nechtěla jen tak půjčit. Bylo tedy nutné obtěžovat v tuto pozdní hodinu nejprve sestru Ladu, která o všem dění věděla, ale ta nebrala telefon. Proto jsme volali ještě sestře Remigii a společně se dohodli, že věci nechám v kostele u zákristie a sestry to tam pak schovají. Opřel jsem tedy berlu o dveře a kufr postavil hned vedle. Nedošel jsem však ani k východu kostela, když se ozvala rána. Ohlédl jsem se a spatřil berlu na zemi a lehce vyděšenou sestru, která zevnitř otevřela dveře a berla na ni spadla. Velice jsem se omlouval a bylo mi trapně. Trapně z toho, že je obtěžuju pozdě večer s něčím, co by vůbec nemusely řešit a také, že jsem ji málem přizabil berlou. Nevím, zda ji vyděsila více ta rána, kterou pád způsobil, nebo fakt, že se jí dotkla biskupská berla. Nakonec tedy byly kufr i s berlou uschovány a vše připraveno. Mikulášovi jsem ještě předal instrukce, jak dětem vysvětlit, proč s ním není čert a anděl a dál už jsem to nemohl ovlivnit.

V pondělí to v práci dopadlo úspěšně. Z evangelického faráře se mi podařilo udělat katolického biskupa, a tak jsme měli Mikuláše s opravdovými dlouhými vousy. Bral jsem to jako osobní výhru. Cestou domů jsem opět jel do kostela pro kufr a potkala mne Lada a s úsměvem mi říkala, že to bylo krásné a že se vyznamenal i kufr, o kterém nakonec věděl celý Domov.

Večer jsme ještě navštívili pět rodin a mohli jsme si na vlastní kůži vyzkoušet evangelizaci v praxi. Mikuláš v každé ro-

dině nenápadně sdělil něco o sobě a hlavně bylo vidět nadšení rodičů v kontrastu s vyděšením dětí. Byla to moje druhá osobní výhra, neboť se to líbilo jak nám, tak i rodinám, kde jsme byli. Slíbili jsme si, že příští rok si bereme půlden volna a začneme již ve čtyři.

A dobrý pocit měly i děti v kostele. Protože, jak jistě víte, čerti se kostela bojí, a tak běhali kolem oken, ale do klubu se nedostali. No a vtipná byla i představa, jak se anděl zamotal do zvonů ve věži a Mikuláš jej pak musel sundávat berlou dolů. Mikuláš tentokrát opravdu zaválel a mohl by se rovnat s některým ze superhrdinů.

A jak to bylo s tím kufrem?

Asi v půl páté zmíněného dne jsem šla do vrátnice pro klíč od klubu, kde se už brzy měly začít shromažďovat děti. Ve stejnou dobu tam stála starší dáma, která se představila skoro hraběním jménem, a ohlašovala se jako ta, která sem přišla vyzvednout kufr jakéhosi pátera, který byl propuštěn z IKEMu, a jede do Poděbrad do lázní. Neměla jsem čas zjišťovat, co se děje, a proto jsem poprosila ochotnou paní vrátnou, aby věc s paní vyřešila. To jsem netušila, nacvičujíc už v klubu písničku pro Mikuláše, že v klauzuře se po telefonátu vrátné strhlo usilovné pátrání po kufru, který ve vrátnici nebyl a o němž nikdo nic nevěděl. Nebyl by v tom žádný vtip, kdyby se nedošlo na to, že právě nějaký neznámý kufr je v zákristii! Naštěstí tam byla také sestra Karmela, která duchapřítomně odpověděla, že o kufru nic neví, a nikomu jej tudíž nevydá. Takže vlastně zachránila celou situaci, protože jinak by se pan Mikuláš neměl do čeho obléknout, děti by marně čekaly, kdo je přijde navštívit, a páter v Poděbradech by se divil, že

povýšení na biskupa jej zastihlo v lázních a bez předchozího jmenování.

(Nutno podotknout, že vše dobře dopadlo i pro něj: jeho kufr byl dle sjednání k vyzvednutí u boromejek – jenomže ve vrátnici Pod Petřínem.)

*Lada a Palo*

## CO SE VE FARNOSTI UDÁLO

### 7.1.2017 Živý Betlém v klášterní zahradě



Jako kdyby chtěl sv. Petr prověřovat odhodlanost řepských k uspořádání tradiční akce pro vánoční potěšení dětí i dospělých. Už vloni to byl jeden z nejstudenejších večerů a letos právě v noci na tu sobotu zima začala stupňovat své lednové tažení. Ale na zdejší to neplatilo. Živý Betlém se vydařil jak účinkujícím, tak pro všechny příchozí. Díky!

## CO JE PŘED NÁMI

### 28.2. (úterý) Modlitby Taizé

19:30 v kostele sv. Rodiny

### 1.3. Popeleční středa

18:00 mše sv. s udílením popelce v kostele sv. Rodiny;

### 5.3. První neděle postní

pravidelné nedělní bohoslužby

7:45 mše sv. v kostele sv. Martina

9:00 mše sv. v kostele sv. Rodiny

### 12.3. Druhá neděle postní

pravidelné nedělní bohoslužby viz výše

### 19.3. Třetí neděle postní

pravidelné nedělní bohoslužby viz výše

### 20.3. Slavnost sv. Josefa (posun na pondělí)

18:00 mše sv. v kostele sv. Rodiny

### 25.3. Slavnost Zvěstování Páně (sobota)

18:00 mše sv. v kostele sv. Rodiny

### 26.3. Čtvrtá neděle postní

pravidelné nedělní bohoslužby viz výše

### 28.3. (úterý) Modlitby Taizé

19:30 v kostele sv. Rodiny

### 2.4. Pátá neděle postní

pravidelné nedělní bohoslužby viz výše

### 9.4. Květná neděle (šestá postní)

pravidelné nedělní bohoslužby viz výše  
**pašijová mše sv. v kostele sv. Rodiny se svěcením ratolestí a s průvodem**

V době postní pobožnost křížové cesty vždy po páteční mši sv. v kostele sv. Rodiny

## DOMOV SV. KARLA BOROMEJSKÉHO KULTURNÍ PROGRAM BŘEZEN 2017

### 2. - 31. 3.

MAMINOU IHLOU – výstava vyšívacích obrazů Viery Sochové – povoláním lékařky s hlubokým zájmem o ruční práci, lidovou tvořivost a dobročinné aktivity. Tvorba je inspirována životem autorčiny maminky a nelehkým osudem její rodné vesničky. Inspiraci nacházela i v rusínsko – ukrajinské kultuře a věnuje

se především duchovní tematice.

**refektář, vstup volný**

**12. 3. (neděle) od 17:00 hod.**

Orchestrální řada Archioni Plus pod vedením Michala Macourka, zpěv: Virginie Walterová – držitelka prestižní Světové ceny Antonína Dvořáka, na programu: A. Dvořák – Biblické písně, J. S. Bach – Chorálové předehry

**kostel sv. Rodiny, vstupné dobrovolné**

**19. 3. (neděle) od 17:00 hod.**

Jarní rozjímání s Two Voices, účinkují: Dája Šimíčková – soprán, Jana Rychterová – alt a kytara, Eva Šašinková – kontrabas, Michal Žára – housle a viola, na programu: A. Dvořák, J. S. Bach, C. Debussy a díla dalších klasiků s duchovními texty Jany Rychterové

**kostel sv. Rodiny, vstupné dobrovolné**

**26. 3. (neděle) od 15:00 do 16:30 hod.**

**Koncert pro hospice – 4. ročník**

účinkují: Vojtěch Spurný – dirigent a varhanní pozitiv,

Alena Hellerová – soprán, Jan Mikušek – kontratenor, Jiří Sycha – 1. housle, Magdaléna Malá – 2. housle, Helena Matyášová – vio-loncello,

moderuje: Eva Hazdrová-Kopecká, host pořadu: MUDr. Marie Svatošová, zakladatelka hospicové péče v Čechách. Na programu: Alessandro Scarlatti – Stabat Mater a premiéra nově nalezených skladeb téhož autora ze sbírek British Library v Londýně (Grave a Allegro c moll, Grave a Larghetto F dur), Koncert vysílá v přímém přenosu Český rozhlas – stanice Vltava

**kostel sv. Rodiny, vstupné dobrovolné**

**Dobrovolným vstupným na koncerty** návštěvník přispívá do veřejné sbírky, která probíhá za základě povolení Magistrátu hl. m. Prahy pod č. j. S-MHMP/464339/2013 a byla vyhlášena na podporu činnosti a provozu Domova, který slouží nemocným seniorům.

**PRAVIDELNÉ OBŘADY A DALŠÍ AKCE**

Modlitební setkání v kostele sv. Rodiny, každé úterý v 19:10

Biblická hodina v klubu DCB každý čtvrtek (kromě druhého v měsíci) v 19:30

Svátost smíření ve zповědní místnosti předsíně kostela sv. Rodiny v pátek od 16:00

Výuka náboženství ve třech skupinách:

- Předškolní věk: každé sudé úterý od 15:30 hod
- Starší školní věk: každý týden ve čtvrtek od 17:00 hod
- Příprava na 1.sv. přijímání: každý týden v pondělí od 17:00 hod

fara – úřední hodiny		pravidelné bohoslužby	
Středa	16:30 – 18:00	Svaté Rodiny	pondělí, středa – mše sv. 16:00 pátek, sobota – mše sv. 18:00 neděle – mše sv. 9:00
Pátek	19:00 – 20:00	Svatého Martina	úterý, čtvrtek – mše sv. 18:00 neděle – mše sv. 7:45

MARTINOVINY – zpravodaj farnosti svatého Martina v Řepích, kontakt martinoviny@centrum.cz